

[Carl Petersen.]

og så satte man den automatiske lønregulering ind, således at lønstigningen hele tiden kommer bagefter prisstigningerne. Derfor var det nok alligevel rigtigt, om den højtærede minister blev enig med mig i, at så burde man stoppe ved at holde priserne i ro, og det kan man gøre ved at fortsætte de prisbindinger, som vi har haft det sidste år. Jeg ved ikke, om den højtærede minister nu forstår mig bedre, end han gjorde før; jeg håber det.

Jeg har så et par bemærkninger til de andre ærede ordførere.

Den ærede ordfører for venstre, det ærede medlem hr. Kr. Kristensen, gjorde opmærksom på, at prisbindingsloven kom til verden under påskeforliget, og at den byrde, der dengang lå i disse prisbindinger for landbruget, var noget — sådan forstod jeg det —, som kunne bæres, men nu er forholdene blevet helt anderledes. Se, det kan jeg ikke forstå, for sandheden er den, at de priser, som landbruget fik for sine varer, dengang påskeforliget blev sluttet i fjor, var mindre end de priser, det får nu, fordi der siden er kommet en regulering på Englandspriserne. Hvis man gør disse beløb op og sætter dem i relation til det, som landbruget har ydet ved prisbindingerne, går det vist omtrent lige op. Derfor tror jeg ikke, at der ligger nogen forklaring heri.

Det ærede medlem kom også med en bemærkning om, at der er visse ting, der tegner sig mørkt ude i verden for afsætningsmulighederne for landbrugsprodukter. Hvis det er tilfældet — jeg er ikke i stand til at kunne modbevise det —, synes jeg rigtigt nok, det drejer sig om i allerhøjeste grad at stimulere hjemmemarkedet ved at få så lave priser på hjemmemarkedet, at man ikke får mere ud til eksport end højst nødvendigt. Jeg synes, der er noget inkonsekvent i den historie.

Mit partis standpunkt er altså, at priserne bør holdes i ro for at undgå, at det, man sædvanligvis kalder den onde cirkel, sættes i gang, ikke mindst af hensyn til det problem, jeg nævnte om landejendommenes stigning og ungdommens vanskeligheder; for at priserne vil stige, når prisbindingerne bliver ophævet, kan der næppe være tvivl om.

Jeg læste i „Ekstrabladet“ i dag — jeg beder om formandens tilladelse til et lille citat —, at en berømt kommissær har sendt et brev ud til sine forbindelser og deri bl. a. skriver:

„Der er ingen tvivl om, at tilførslen“
— det er altså kødet, det drejer sig om

— „i kommende uge bliver lille, alene af den grund at prisbindingerne jo nok ophæves nu, således at det kan påregnes, at mange ikke sælger i kommende uge, men vil vente og se de nye priser. At disse bliver højere på kød og kreaturer, er givet, alene derved at flæsket efter de frie priser vil gå i ca. 5,00. Ved denne flæskepris bliver vi fri for det stop . . .“

— han nævner her 4 kr. og 20 øre for flæsk, og at der så vil komme et større forbrug af kød. Derefter siger han en del om, hvorfor han tror, man vil gå over på kød, når flæsket bliver så dyrt, og fortsætter:

„Kan vi nu bare få al prisdannelse fri, helt fri, så får vi det også, som vi vil have det, og det er konkurrencen, der så bestemmer, hvem der skal handle med kreaturer og kød. Det bliver herlige tider, den dag det ikke er en flok kontorfolk uden faglig forstand, der bestemmer.“

Brevet slutter med:

„Det må huskes, at vælter varerne ind i store mængder, så kan de gode priser næppe holdes. Derfor: kom hurtigt“.

Vi går lysere tider i møde!

Jeg synes, det er betegnende for, hvad man venter, når disse prisbindingslove ophører. Jeg troede, det var det, vi skulle forebygge.

Jeg har dernæst et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Tesdorpf. Jeg kan ikke tro, det kan være rigtigt, når det ærede medlem fortæller, at den nedsættelse af arbejdstiden, som arbejderne opnår i landbruget, hvis mæglingsforslaget vedtages, skal kunne kalkuleres til en udgiftstigning på 3 pct., det stiller jeg mig tvivlende overfor. Ved alle andre arbejdstidsforkortelser er det gået den anden vej, og man må regne med, at det går omtrent på samme måde i landbruget, at der i virkeligheden bestilles mere, jo kortere arbejdstiden bliver.

Jeg lyttede med megen opmærksomhed til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) for at få at vide, hvordan det radikale venstre ville stille sig til vort forslag. Det ærede medlem sagde, at han var blevet forbavset over, at socialdemokratiet har stillet sig sådan med hensyn til byrdefordelingen, at den skulle være vendt udelukkende mod landbruget. Det har vi imidlertid ikke. Vi har ikke det fjerneste imod, at man også sætter ind andre steder. Jeg vil blot gøre opmærksom på, at vi har foreslået en ændring i prisloven, der tilsigter det samme, og vi har såmænd heller ikke